

สถานีกลางบางซื่อ ต้องไร้รอยตะเข็บ

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีความต้องการเดินทางเพิ่มจาก 19.8 ล้านเที่ยว/วัน ในปี 2558 เพิ่มขึ้นเป็น 23.9 ล้านเที่ยว/วันในปี 2564 ปริมาณรถยนต์ที่เพิ่มสูงขึ้นถึง 9.8 ล้านคัน ในปี 2560 ในขณะที่ถนนมีเพียง 7% ของพื้นที่ทั้งหมด ทำให้มีความเร็วของรถยนต์เฉลี่ยเพียง 14 กม./ชม. รัฐบาลจึงได้มีวิสัยทัศน์ “กรุงเทพฯ เมืองแห่งการเคลื่อนไหว” ด้วยระบบรางเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการบริการขนส่งสาธารณะได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย และปัจจุบันมีโครงข่ายรถไฟฟ้า 5 เส้นทาง รวมระยะทาง 110 กม. เป้าหมายปี 2575 กรุงเทพฯจะมีโครงข่ายรถไฟฟ้า 10 เส้นทาง ระยะทางรวม 464 กม.

เป็นที่มาของโครงการศูนย์คมนาคมพหลโยธิน วัดดุสประสงค์ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะทางราง สถานีกลางบางซื่อจะเป็นศูนย์กลางของจุดเชื่อมต่อประกอบด้วย รถไฟ และรถไฟฟ้าหลากหลายรวมทั้งรถไฟความเร็วสูงในอนาคตอันใกล้ แผนขับเคลื่อนผลักดันประเทศเป็นศูนย์กลางธุรกิจภูมิภาคเต็มรูปแบบ จากเดิมเป็นเพียงโครงการวาดฝันสวยหรู วันนี้กำลังเป็นความจริงที่ไม่ไกลเกินเอื้อมอีกต่อไป รัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมทำงานอย่างเข้มข้น พร้อมตั้งเป้าก่อสร้างสถานีกลางบางซื่อแล้วเสร็จในปี 2562 การรถไฟแห่งประเทศไทย (ร.ฟ.ท.) มั่นใจว่าออกทีโออาร์ภายในสิ้นปีนี้ เฟสแรกจะแล้วเสร็จสิ้นปี 2562 และสามารถเปิดบริการต้นปี 2563 คาดว่าจะมีผู้โดยสารผ่านสถานีวันละ 1 แสนคน

โรดแมพกระทรวงคมนาคมในการวางกรอบพัฒนาสถานีกลาง

บางซื่อเป็นศูนย์กลางธุรกิจอาเซียน แบ่งโซน A ถึง F บนพื้นที่ทั้งหมด 2,325 ไร่ จะมีการพัฒนาพื้นที่โดยรอบเป็น 3 ระยะ ใช้เวลา 15 ปี โดยในระยะที่ 1 เป็นช่วงที่เปิดให้บริการ จะเป็นช่วงการพัฒนาย่านการค้า และสำนักงานเป็นหลัก ระยะที่ 2 ภายในปี 2572 เน้นการพัฒนาพื้นที่สำหรับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติ (ไมซ์) และย่านศูนย์การค้า และระยะที่ 3 (ภายในปี 2577) พัฒนาพื้นที่พาณิชยกรรม และพื้นที่อยู่อาศัยที่เหลือ โดยพิจารณาถึงความพร้อมในพื้นที่และความคุ้มค่าของการลงทุน สำหรับเม็ดเงินลงทุนโครงการ 4 แสนล้านบาท แบ่งเป็นลงทุนอาคารสถานที่ 1.5 แสนล้านบาท และลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 2-3 แสนล้านบาท

เนื่องจากการลงทุนครั้งใหญ่ ใช้งบประมาณถึง 4 แสนล้านบาท โครงการนี้จำเป็นต้องมีบริษัทต่างชาติเข้ามาตั้งออฟฟิศ ต้องมีแลนด์มาร์คเพื่อเป็นจุดขาย ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะมีการสร้างตึกที่สูงที่สุดในอาเซียน ที่เป็นอาคารธุรกิจ ถือว่าสมเหตุสมผล ทว่าสิ่งที่คนไทยอยากเห็นมากกว่านั้นก็คือระบบขนส่งรองรับลงไปต้องเชื่อมต่อกัน และเมื่อโครงการเสร็จ คงจะไม่เห็นภาพพื้นที่สถานีหรือสถานที่โดยรอบกลายเป็นลานจอดรถขนาดใหญ่ เหตุประชาชนส่วนใหญ่ยังคงขับรถยนต์ส่วนตัว เข้ามาทำธุระหรือเข้ามาช้อปปิ้ง เพราะนั่นเท่ากับว่าระบบขนส่งทางรางครั้งนี้ สอดคล้องอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นค่าบริการผู้โดยสารต้องไม่แพงเกินไป

ความจำเป็นอีกประการคือการให้ความสำคัญกับความเป็นอยู่ในพื้นที่เขตติดต่อสถานีกลางบางซื่อ ทำอย่างไรให้ความเจริญและความเป็นอยู่ไร้รอยต่อ ไม่แบ่งแยกแต่กลมกลืนเป็นเนื้อเดียว อย่างน้อยไม่เห็นการแบ่งเขตความเจริญในชุมชน แต่ต้องเชื่อมกันแบบไร้รอยตะเข็บระหว่างบางซื่อกับเขตอื่นๆ หลังจากนั้นมาสู่กันต่อว่าประเทศไทยเมืองหลวงกับต่างจังหวัดไม่แตกต่างชนิดหน้ามือกับหลังมือ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับต่างจังหวัดทั้งการกระจายอำนาจ กระจายงบประมาณเพื่อการจ้างงาน ความเป็นอยู่ของประชาชนทุกระดับชั้น สอดคล้องกับนโยบาย ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง